در تیر ماه ۱۴۰۵ تورم ماهانه خانوارهای کشور برابر ۳.۱ درصد بوده است. تورم ماهانه برای گروه‌های عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» ۲.۵ درصد و برای گروه عمده «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» ۳.۶ درصد بوده است.

دستمزد برای ده روز ماه هم کفاف نمی‌دهد؛

داده‌های تورمی تیرماه، مرزهای سابق را پشت سر گذاشته است و به نقطه هشدار رسیده است؛ «مردم»، عامه‌ی مردم و به خصوص کارگران و بازنشستگانی که درآمدشان در حدود دستمزد مصوب شورایعالی کار است، در خرید ساده‌ترین نیازهای زندگی با مشکلات جدی مواجه‌اند؛ مسکن، آموزش کیفی و درمان مناسب، مدت‌هاست ازدسترس خارج شده است؛ حالا حتی خوراکی‌ها هم قابل دستیابی نیستند؛ هزینه‌ی سبد خوراکی‌های یک خانواده متوسط بسیار بالاتر از سقف درآمد خانواده‌های کارگری‌ست و این نابرابری، یک درد بزرگ است.

داده‌های رسمی

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایلنا، در تیرماه، براساس داده‌های رسمی مرکز آمار ایران، نرخ تورم نقطه‌ای خوراکی‌ها به رقم عجیبِ ۱۲۸.۱ درصد رسیده است؛ به این معنا که قیمت یک سبد مشخص از خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها – که البته بسیار تقلیل‌گرایانه انتخاب و دسته‌بندی شده است- در تیرماه امسال به نسبت تیرماه سال قبل، ۲.۸ برابر شده است؛ در عرض یکسال، قیمت حداقل ۸ قلم خوراکی، بیش از ۱۰۰ درصد افزایش یافته است.

این داده‌ها گویای یک واقعیت مسلم است؛ خوراکی‌ها در عرض یکسال، تبدیل به کالاهایی فوق لاکچری و طبقاتی شده‌اند؛ گوشت، مرغ، تخم مرغ، حبوبات، برنج و حتی «نان» از نردبان تورم صعود کرده‌اند و برای عامه‌ی مزدم که مزدبگیران با حقوق ثابت هستند، به یک دغدغه‌ی جدی تبدیل شده‌اند؛ امروز «مردم» آرزوی یک سفره‌ی گرم و پررونق دارند، همان سفره‌ای که در روزگاران نه چندان دور، طبقاتی و لاکچری نبود و تقریباً همه مردم، دور آن می‌نشستند.

اما به جز تورم خوراکی‌ها، شاخص‌های تورم عمومی تیرماه نیز، صعودی بوده است؛ براساس اطلاعات مرکز آمار، نرخ تورم سالانه (۱۲ ماهه منتهی به تیرماه) ۶۶ درصد و تورم نقطه به نقطه (تیر ۱۴۰۵ در مقایسه با تیر ۱۴۰۴) در نخستین ماه تابستان ۸۷.۹ درصد بوده است.

در تیر ماه ۱۴۰۵ تورم ماهانه خانوارهای کشور برابر ۳.۱ درصد بوده است. تورم ماهانه برای گروه‌های عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات» ۲.۵ درصد و برای گروه عمده «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» ۳.۶ درصد بوده است.

در این بین، دستمزد کارگران حداقل‌بگیر با همه مزایا، به ۲۵ میلیون تومان نمی‌رسد؛ دستمزدی که براساس محاسبات ناکارآمد شورایعالی کار در اسفندماه پارسال، نصف سبد معیشت همان زمان تعیین و تصویب شد و امروز از قطار پرشتاب قیمت‌ها به شدت عقب افتاده است.

سوال اینجاست که این دستمزد که در قیاس با تورم ماه به ماه عقب رفته و از ارزش واقعی آن به شدت کاسته شده، امروز

چند درصد هزینه‌های زندگی را پوشش می‌دهد، برای چند روز از ماه کافی‌ست و عقب‌ماندگی معیشتی کارگران تا چه اندازه تشدید شده است؟

محاسبات «سبد معیشت خانوارهای کارگری»

«فرامرز توفیقی» فعال کارگری که محاسبات مستقل سبد معیشت خانوارهای کارگری را براساس داده‌های مرکز آمار ایران و سبد غذایی انستیتو تغذیه انجام می‌دهد، صعود هزینه‌های زندگی را «بی‌سابقه» توصیف می‌کند.

او براساس جدول زیر، سبد غذایی حداقلی یک خانواده متوسط ۳.۳ نفره را محاسبه کرده است:

ردیف	ماده غذائی	سرانه مصرف در روز (گرم در روز)	قیمت سال 1405 (ملغایی به 1405/04/30) سرانه
1	*نان(لواش ، بربری و سنگک)	290	157125
2	برنج(میانگین)	70	286857
3	ماکارونی	25	72069
4	حبوبات	30	122070
5	سیب زمینی	70	44891
6	سبزی ها	300	346875
7	میوه ها میانگین همه	200	393048
8	گوشت قرمز(گوسفند و گوساله برابر)	30	495649
9	گوشت سفید مرغ وماهی برابر	60	266367
10	تخم مرغ	40	97881
11	لبنیات(شیر، ماست و پنیر برابر)	300	794495
12	روغن های نباتی(سرخ کردنی و پخته برابر)	35	150800
13	قندوشکر	30	44800
14	چای	10	208527
	*هزینه چاشنی ها ، ادویه ها و نیازهای فراوری و تبدیل به وعده غذائی		490,460
مجموع			ماهانه خانواده *3.3*3,481,454=30 344,663,946

توفیقی با بیان اینکه «طبقه کارگر عموماً در دهک‌های چهارم و پنجم درآمدی قرار دارند و سهم خوراکی‌ها در این دهک‌ها، ۳۸.۰۵ درصد هزینه‌های زندگی‌ست» سبد معیشت خانوارهای کارگری را براساس فرمول زیر، حدود ۹۰ میلیون تومان تخمین می‌زند:

۹۰۵۸۱۸۵۱۷= ۳۸.۰۵ / ۱۰۰ × ۳۴۴۶۶۳۹۴۶ ریال

به این ترتیب، در انتهای تیرماه، هزینه‌های حداقلی زندگی کارگران به ۹۰ میلیون تومان رسیده است؛ سبد معیشت محاسبه شده از سوی شورایعالی کار در اسفند سال قبل، ۴۲ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان بوده که در بازه زمانی چهارماهه، ۲۱۱.۱۴ درصد رشد داشته است؛ رشد ریالی سبد یا به عبارت درست‌تر، میزان افزایش هزینه‌های زندگی در چهارماه، ۴۷ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان بوده است.

توفیقی با بیان اینکه «امسال حقوق ماهانه یک کارگر متاهل با یک فرزند و یکسال سابقه به شرط پرداخت تمام مزایا ۲۴ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان است» ادامه می‌دهد: قدرت پوشش دستمزد در ابتدای سال، ۵۸.۲۴ درصد بوده که برای هزینه‌های ۱۷.۴۷ روز کفایت می‌کرد؛ اما در پایان تیرماه، قدرت پوشش دستمزد به ۲۷.۵۸ درصد تنزل یافته یعنی دستمزد فقط ۲۷.۵۸ درصد هزینه‌های حداقلی زندگی را کفاف می‌دهد و تنها برای ۸.۲۷ روز کفایت می‌کند. کارگران بیش از ۲۰ روز ماه، آه در بساط ندارند...

به گفته این فعال کارگری، محاسبات سبد معیشت و این اعداد و ارقام به وضوح نشان می‌دهد که کارگران در گرداب هزینه‌های نجومی زندگی به سختی دست و پا می‌زنند و با وجود کار تمام وقت، دستمزدی که می‌گیرند برای ده روز ماه هم کافی نیست. اینجا این سوال پیش می‌آید که چه کسی مسئول این وضعیت است؟

امروز یک خانواده کارگری باید ماهی ۹۰ میلیون درآمد داشته باشد تا بتواند سر پا بایستد و از پس خرج و مخارج زندگی بربیاید

اما اکثریت طبقه‌ی کارگر و مزدبگیر حتی نصف این رقم هم درآمد ماهانه ندارند. قطار تورم با شتاب بسیار به پیش می‌تازد و زندگی مزدبگیران، دچار یک عقبگرد تاریخی شده است. در این وانفسا با یکی دو درصد کاهش نرخ تورم، مشکلات حاد معیشتی حقوق‌بگیران حل نمی‌شود؛ باید پرسید چرا وظایف حاکمیتی در قبل فرودستان به فراموشی سپرده شده است؟

برچسب ها: تورم [1]
گرانی [2]